

"Zoals het kan gaan ..."

1 Samuel 21: 13: *"Hij krabbelde aan de deuren van de poort en liet zijn speeksel in zijn baard lopen"*.

Het kan je overkomen dat je verhalen in de Bijbel leest en ineens opvalt hoe die van betekenis zijn voor het hier en nu. De verhalen zijn vaak zo bekend, dat je er bewust voor moet kiezen om ze aandachtig te lezen. Zodoende doe je soms verrassende ontdekkingen. Ineens raakt een verhaal aan lastige vragen in ons leven. Zo verging het mij tijdens het lezen van de geschiedenissen van David. David is door Samuel gezalfd tot koning over Israel, terwijl Saul nog aan de macht is. Vanuit jaloezie vervolgt Saul David, vastbesloten hem te doden. Als een voortgejaagd stuk wild vlucht David en komt terecht bij de koning van Gath. Daar wordt hij herkend als de man die de tienduizenden heeft verslagen. David vreest voor zijn leven, nu hij hier alleen voor zijn vijanden staat.

Wat moet hij doen? Bidden? Zichzelf bekend maken in de hoop dat God redt? We lezen in 1 Samuel 21: 13: *"Daarom vertrok hij zijn gezicht voor hun ogen en gedroeg hij zich in hun handen als een waanzinnige. Hij krabbelde aan de deuren van de poort en liet zijn speeksel in zijn baard lopen"*. Van pure ellende neemt David deze stap. Er lijkt voor hem geen andere keuze te zijn. Wat een toestand. De gezalfde koning die zich als een waanzinnige gedraagt.

Toen ik hier over nadacht, drong plotseling tot mij door wat eerder van David geschreven staat, in bijvoorbeeld 1 Samuel 18: 14: *"David gedroeg zich verstandig op al zijn wegen, en de HEERE was met hem"*. We vinden op meerdere plaatsen van David geschreven, dat de HEERE met hem was. Zelfs Saul kan hier niet omheen (1Samuel 18:28). Misschien is het u nu ook opgevallen. De HEERE is met David. Zet daar eens het plaatje naast, als hij zich als een waanzinnige moet gedragen om aan de dood te ontsnappen! Toen David voor Achis, de koning van Gath stond, moest hij roeien met de riemen die hij had: krabbelen aan de deuren met speeksel in z'n baard. Alsof hij er alleen voor stond. Pure ellende. Verbazingwekkend!

Dit raakt aan het leven van hen die geconfronteerd worden met omstandigheden die tot wanhoop brengen. Dat kan door verlieservaringen, moeiten in de relationele sfeer, ernstige ziekte of afbraak van het leven, enz.. Die roepen niet zelden vragen op: Is God er wel? Waar is Hij nu? Ik ervaar niets van zijn aanwezigheid. Je kent de beloften, maar ervaart het ongelooft. Voor je gevoel sta je er alleen voor. Je moet roeien met de riemen die je hebt. En soms valt er niets meer te roeien en lijkt alles overgeleverd aan het noodlot, alsof toeval regeert. Dat God zorgt in het leven van zijn kinderen lijkt dan onwaarschijnlijk. In de evangeliën hoor ik een man uitroepen: *"Ik geloof, maar kom mijn ongelovigheid te hulp"* (Markus 9:24).

Uit het stukje geschiedenis van David leer ik een troostvolle waarheid. Hoewel David er schijnbaar alleen voor staat, en zich als een waanzinnige aanstelt, blijkt God toch aanwezig te zijn. Onze beleving zegt blijkbaar niet alles. Hij moest wanhopig roeien met de riemen die hij had. Dat deed hij dan ook. Zo diep kan het dus gaan in ons leven. Toch waakt God. David ontkomt (Psalm 124) en vlucht naar Moab. Hij wacht daar op God, zoals hij zegt: *'totdat ik weet wat God met mij doen zal'* (1Samuel 22:3). Hier leeft het Godsvertrouwen op, dat God met hem is. Dat vertrouwen heeft geen antwoorden op alle waaromvragen, maar draagt ons wel door duistere dalen waar wij de grip op het leven verliezen.

Zo kwam David kwam er doorheen. Zo kwam de Zoon van David doorheen. Zijn weg ging zelfs via de kruisdood naar de opstanding! Zo diep kan het gaan, maar zo heerlijk eindigt het voor allen die op Hem vertrouwen. Hij is de opstanding en het leven, wie in Hem gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven (Johannes 11: 25). Als Christus zelfs de dood de baas is, zal Hij het ook zijn over mijn omstandigheden en strijd tegen het ongelooft.

Heer, ik wil Uw liefde loven, al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij Uw wegen duister, zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al Uw luister, als ik in Uw hemel kom!

Ds. P. van de Voorde
Wijngaarden